

Hej

Mitt namn är Edith Andersson och jag är 14 år. Jag flyttade hit till Gålö för fyra år sedan, år 1890. Det här brevet skriver jag till dig som lever i framtiden. Jag vill att du ska få veta hur mycket jag tycker om skärgården och Gålö. Den här ön har förändrat mitt liv!

När jag var 8 år dog min mamma och jag blev helt förtvivlad. Det fanns ingen som tog hand om mig. Jag bodde på gatan i Stockholm och tiggde mat, det var hemskt. Men en dag år 1890 träffade jag en farbror som sa att jag skulle bli adopterad och få ett nytt hem, på Gålö. Här fick jag bo hos en familj på Frönäs gård. I början var jag mycket rädd, men mina nya föräldrar var snälla och omtänksamma. För första gången på länge blev jag mätt, det var en fantastisk känsla.

Här upptäckte jag skärgården. Den är underbar: vild, härlig, ren och äkta. Nu är jag ute bland kobbar och skär, i skogen och på havet nästan varje dag. Jag älskar det. Tänk att det kan finnas något så fint. Jag vill att allt det här fina ska finnas kvar, även för alla som lever efter mig.

Jag skriver det här brevet och hoppas att någon läser det i framtiden. Jag är så glad att just du har hittat brevet. Jag skulle vilja att du hjälper mig med några saker.

- Undersök skärgårdsnaturen.
- Upplev skärgården med dina sinnen.
- Hjälp till att hålla rent.
- Ta reda på hur Östersjön mår.
- Skriv ett eget brev till framtiden. Berätta vad de måste tänka på för att ta hand om skärgården.

Om du vill kan du lägga ditt brev i kistan. Kistan är begravd vid det fallna trädet på den stora stigen. Jag har faktiskt gjort ett stort X på trädet för att det ska vara lätt att hitta.

Nedskrivet 12 augusti 1894
av Edith Andersson, 14 år
på gården Frönäs, Gålö.